

Uchwała Nr 161/2005
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 14 grudnia 2005 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr VIII/61/2005
Rady Miejskiej w Olszynie z dnia 9 listopada 2005 roku w sprawie określenia
wysokości i poboru podatku od posiadania psów

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 55 poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność pkt 2 w §2 uchwały Nr VIII/61/2005 Rady Miejskiej w Olszynie z dnia 9 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości i poboru podatku od posiadania psów, wobec istotnego naruszenia art.14 ust.4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku Nr 9, poz.84 ze zm.), w związku z art. art. 168 i 217 Konstytucji RP.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Nr VIII/61/2005 Rady Miejskiej w Olszynie z dnia 9 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości i poboru podatku od posiadania psów, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespół w Jeleniej Górze 17 listopada 2005 roku.

Rada Miejska w Olszynie podejmując przedmiotową uchwałę w pkt 2 § 2 ustaliła:

“dla osób fizycznych będących rencistami i emerytami w wieku do 65 lat, podatek od posiadania psów zmniejsza się o 50% od posiadania jednego psa”.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, że Rada Miejska obniżając stawkę podatku dla pewnej kategorii podatników wprowadziła ulgę podatkową, do czego nie jest upoważniona w świetle obowiązujących przepisów. Zgodnie bowiem z art.14 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy, w drodze uchwały, ustalając wysokość podatku może – poza określeniem stawki – wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe inne niż określone w ustawie. Stanowiąc lokalne prawo podatkowe jednostki samorządu terytorialnego zgodnie z art.168 Konstytucji RP mają prawo do ustalenia wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Granice władztwa podatkowego jednostek samorządu terytorialnego wyznacza art.217 Konstytucji RP, wprowadzając jednocześnie rozróżnienie pojęcia zwolnienia i ulgi podatkowej. Przepis ten formułując zasadę wyłączności ustawowej w sprawach podatkowych, stanowi m.in., że w ustawie muszą być określone zasady przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorie podmiotów zwolnionych od podatków.

Również w orzecznictwie sądowo – administracyjnym (por. wyrok WSA z 6 maja 2004 r., sygn. akt I SA/Po 153/04, opubl. “Serwis Podatkowy” Nr 6/2005) wyrażane jest stanowisko, iż niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku bowiem ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Zwolnienie podatkowe oznacza natomiast całkowite wyłączenie pewnej kategorii podatników lub podmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego.

Rozróżnienie tych dwóch elementów konstrukcji prawnej podatku prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzenia ulg podatkowych tylko wówczas, gdy przepis tak stanowi. Nie można z przepisu upoważniającego radę gminy do uchwalania zwolnień podatkowych wywodzić uprawnienia do uchwalania

ulg podatkowych. Przepis art.14 ust.4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie może zatem być ani podstawą do obniżania stawki podatkowej w podatku od posiadania psów, ani też podstawą do ustalenia odrębnej stawki podatkowej od posiadania psów dla określonej kategorii podmiotów charakteryzujących się określoną sytuacją np. pobieranie świadczeń emerytalno-rentowych. Zwolnienia podatkowe o charakterze podmiotowym są zastrzeżone jedynie do regulacji ustawowych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Olszynie przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu ul. Świętego Mikołaja 78/79 w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski